

நற்றிணைவழி அறியலாகும் தொழில்நுட்பங்கள்

இர. கீதா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், சேர்க்காடு, வேலூர்-632115, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Techniques for Cognitive Pathways from Natrinai

R. Geetha a, *

^a Department of Tamil, Thiruvalluvar University, Serkkadu, Vellore-632115, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:

geesasus@gmail.com

Received: 09-03-2021

Revised: 02-02-2022

Accepted: 07-02-2022

Published: 28-02-2022

ABSTRACT

Man changes the world only through actions and therefore changes himself. His power is manifested in the actions of man. Man is created by labor and action. During the Sangam period, farming was hailed as a life-saving profession. Livestock were used for needs beyond human capacity. The need of the individual is the need of the society in which he lives. It is on this basis that every business flourishes and benefits. Through this study we can know how the Tamils planned and carried out their careers through the hymns in the Sangam literature.

Keywords: Natrinai, Sangam literature, Techniques, Profession

முன்னுரை

சங்ககாலத்தில் உழவுத்தொழில் உயிர் காக்கும் தொழிலாகப் போற்றப்பட்டது. மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட தேவைகளுக்கு கால்நடைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. தனிமனிதத் தேவைதான் அவன் வாழும் சமுதாயத் தேவையாகின்றது. இந்த அடிப்படையில் அரும்பி மலர்ந்து பயன் தருவதே ஒவ்வொரு தொழிலுமாகும். உழவு - ஏர் உழுதல், நாற்று நடுதல், அரிவனர், பரதவர் - மீன்பிடித்தல், கருவாடு, கொல்லன் - (பொன், வெள்ளி, இரும்பு), உமணர், வேட்டுவன், கோவலர் - ஆயர், இடையர், தேர் ஓட்டுதல், அறுவடை, சங்க இலக்கிய நூல்களில் நற்றிணைப் பாடல்களின்வழி தமிழர் எங்ஙனம் தமது தொழில்களைத் திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்தினர் என்பதை இவ்வாய்வின் மூலம் அறியலாம்.

ஏர் உழுதல்

எருமையை ஒட்டியபடி உழுதற்குச் செல்லுகிற உழவன் ஆங்கே உழவினைச் செய்யும் எருதுகளின் கால்களில் உதைப்பட்டுத் தெறித்த புள்ளியுற்று வெண்மையாகத் தோன்றும் முதுகையுடையவராய் உழும் உழவர் கைக்கோலால் அடிக்கத்துள்ளி பசிய கால்களையுடைய வயலின் வரம்பணையின் அடியின் கீழ்மேலாகப் புரளும். இதனை,

பகடுசே றுதைத்த புள்ளிவெண் புறத்துச்

செஞ்சால் உழவர் கோற்புடை மதரிப்

பைங்காற் செறுவின் அணைமுதற் பிறழும்

எனும் பாடல் மூலம் அறியலாம் (Avvai DuraiSwamy Pillai, 2016).

நாற்று நடுதல்

குளிர்ச்சி கொண்ட இருள் நீங்கும் விடியற்காலத்தே எழுந்து கரிய கண்களையுடைய வரால் மீனினைது வரிய ஊனைச் சமைத்துக் குழம்புடனே உண்டற்கு ஏற்பத் தீட்டப்பெற்ற அரிசியை வேக வைத்த மிக்க பெருஞ்சாற்றை விருப்பமிக்க கையை உடையையாய் திகட்டுமளவுக்கு வாங்கி உண்டு, நீர் நிரம்பிய வயலின்கண் நாற்றுக்களை முடியவிழ்த்து நடுதற்பொருட்டு நின் சுற்றமாகிய நடுவாருடன் செல்கின்றாயாகலின் அவ்விடத்தை வளர்ந்துள்ள பைஞ்சாயக் கோரைகளையும் நெய்தல்களையும் களைந்தொழிக என்று பொருளாகும். இதனை,

கண்படை பெறாது தண்புலர் விடியல்

கருங்கண் வராஅற் பெருந்தடி மிளிர்வையொடு

நடுநரொடு சேறி யாயின் அவண

எனும் பாடல் மூலம் அறியலாம் (Puliyur kesigan, 2012).

அரிவனர்

நெல் அறுத்து நீங்கப்பெற்றதான அழகிய இடமகன்ற வயலினிடத்தே மீளவும், உழுத ஈரத்தையுடைய சேற்றிலே விதைக்கும் பொருட்டாக வித்தொடு போயினர் உழவர். முற்றிய செந்நெற்கதிரை அறுப்பவரது கூரிய வாளாலே அறுக்கப்பட்ட நெய்தலானது, அதனைக் காணாதவரான அவரது நெற்கதிர் கட்டுகளோடும் சேர்ந்து களத்திற்குப் போய்ச் சேரும். இதனை,

செந்நெல் அரிநர் கூர்வாட் புண்ணுறக்

காணார் முதலொடு போந்தெனப் புவே

எனும் பாடல் மூலம் அறியலாம் (Venkatasamy, Mylai Seeni, 2017).

திண்திமில் பரதவர்

மீன்பிடி பரதவர்கள் நீலநிறப் புன்னையினது கொழுமையான நிழலிலே அவர்கள் தங்கியிருந்தவரானத் தண்ணிய பெரிய கடற்பரப்பினிடத்தே தாம் வேட்டங்குறித்துச் செல்லுதற்கேற்ற ஒள்ளிய பதத்தினை (ஏற்றா நேரத்தை) நோக்கியபடியே இருப்பார்கள். நீர் பெருகும் கழியிடத்தே சுறா மீன்கள் தத்தம் துணையுடன் வந்து உலாவுதலைச் செய்யும்; அவ்விடத்தே இரவுப்போதில் உழங்குகின்ற குளிர்ந்த கடலின்கண் பலவாகிய விளக்குகளைக் கொண்டு பரதவர்கள் மீன் பிடிப்பதற்குச் செல்வார்கள். இதனை,

துணைச்சுறா வழங்கலும் வழங்கும் ஆயிடை

எல்லிமிழ் பனிக்கடல் மல்குசுடர்க் கொரீஇ

எமரும் வேட்டம் புக்கனர் அதனால்

எனும் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

பரதவர் விரிந்த வலையைக் கொண்டு மீன் வேட்டம் கொள்பவர், சுரத்திடத்துள்ள இருப்பைப் பூவினைப் போன்றதான துய்யுடைத் தலையினைக் கொண்ட இறால் மீனொடு வருவர். கடலிலே விரையச் செல்லக்கூடிய திண்ணிய படகினையுடைய பரதவர்கள் வலிமையான பரிகளைக் கொண்ட கயிற்றின் நுனியிலே கட்டிய பெருமீன்களை எறிந்து கொல்லும் உளியனை கைக்கொண்டவர்களும் ஒள்ளிய விளக்கங்களைக் கொளுத்திக்கொண்டு, நள்ளிரவும் போதிலே மீன் வேட்டைக்குப் புறப்பட்டுச் சென்று, வைகறை வேளையிலே கடலில் பிடித்த மீன்களைக் கொண்டுவந்து, கானல் சோலையிடத்தில் அவற்றைக் குவித்து வைத்துவிட்டு, உயர்ந்த கரிய புன்னை மரங்களின் வரிப்பட்ட நிழலே

அமர்ந்திருந்தவராக, தேன்மணம் கமழ்கின்ற கள்ளினைத் தம் சுற்றத்தாரோடு உண்டு மகிழ்வர் (Avvai DuraiSwamy Pillai, 2016).

இருள் மயங்கிய மாலைப்பொழுதிலே கள்ளைக் குடித்தனாலே மயக்கம் கொண்டரான பரதவர்கள் பகற்பொழுதிலே வருத்தமின்றிப் பெற்ற பெரிய மீன்களை எளிய வலைகட்கே விற்று வருவர். இதனை,

மான்றமாலை மகிழ்ந்த பரதவர்
இனிதுபெறு பெருமீன் எளிதினின் மாறி
எனும் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

மீனை கருவாடாக மாற்றுதல்

கடலிலிருந்துப் பிடிக்கப்பட்ட சுறாமீனை அறுத்திட்ட தசைகளை காயவைத்தலை வேண்டினமாக அவற்றைக் கவர வரும் புள்ளினங்களை ஒட்டியவாராக யாமும் உள்ளோம். இதனை,

முடிவலை முகந்த முடங்கு இறாப் பரவைப்
படுபுள் ஒப்பலின் பகல்மாய்ந் தன்றே
எனும் பாடல் மூலம் அறியலாம் (Avvai DuraiSwamy Pillai, 2016).

கொல்லன்

பொன்னினாலே பணி செய்யும் கம்மியனின் கைவேலைப்பாட்டினைப் போல, கருமையான அடிமரத்தையுடைய வேங்கை மரத்திலே, நாட்காலையிலே பூத்துள்ள புது பூக்கள் மிகவும் வனப்பினைப் பெற்றன. இவ்வனப்பினைப் போல தலைவி தன் கூந்தலை ஒப்பனை செய்துக்கொள்ள விருப்பம் கொண்டவளாக அழகு செய்துக் கொள்வாள்.

தலைவன் வினைமேல் செல்லும் காட்டினடத்தே வாடிப்போன எருமை மரத்திலே இருந்த பேராந்தை எழுப்பும் ஒலியானது, பொன் வேலை செய்யும் கொல்லன் தட்டி எழுப்பும் ஒலிப்போல இனிதாக ஒலித்துக்கொண்டிருக்க, தலைவன் வினை முடித்து திரும்பும், மணிகள் ஒலிக்கும் அணிபூட்டிய நெடிய தேனின் ஒலியும் சேர்ந்து தலைவன் விரைவாக தலைவியைப் பார்க்கச் சென்றான். இதனை,

மரந்தலை மணந்த நனந்தலைக் கானத்து
அலந்தலை ஞெமையத்து இருந்த குடிளை
பொன்செய் கொல்லனின் இனிய தெளிர்ப்பப்
மெய்ம்மணி யார்க்கும் இழைகிளர் நெடுந்தேர்
வன்பரல் முரம்பில் நேமி அதிர
எனும் பாடல் மூலம் அறியலாம் (Avvai DuraiSwamy Pillai, 2016).

இரும்பு - கொல்லன்

இரும்புத்தொழிலைச் செய்கின்ற கொல்லனது வெம்மைமிக்க உலையிடத்தே பனைமடலிலே தோய்த்துத் தெளித்த சிலவாகிய நீர்த்துளிகளைப் போல, தலைவரின் பிரிவினாலே உற்ற காமநோயாலும், ஊர்ப்பெண்டிரது பழிச் சொற்களானும் கொதிப்படைந்த தலைவியின் நெஞ்சிற்கு தோழியின் ஆறுதலுரைகள் சிறிது ஆறுதலைத் தருகின்றன. இதனை,

இரும்புசெய் கொல்லன் வெவ்வுலைத் தெளித்த

தோய்மடற் சில்நீர் போல

நோய்மலி நெஞ்சிற்கு ஏமம்ஆம் சிறிதே

எனும் பாடல் மூலம் அறியலாம். உமணரது சகடம் மணலியைச் செல்லும்போது எழுப்பும் ஓசையால் கழனி நாரை வெருவும். உமணர் ஒரே ஊரில் தங்காமல் ஊர்கள்தோறும் சென்றனர். அவர்கள் குடும்பத்தோடு நிலையா வாழ்க்கையை நடத்தினார்கள். உமணர்கள் ஏர் உழாமல் உவர் நிலத்திலே உப்பு விளைவித்ததால் அவர்கள் 'உழாஅர் உழவர்' என்று கூறப்பட்டார்கள். உப்பளங்களில் உப்பு விளைந்த பிறகு, உப்பைக் குவியல் குவியலாகக் குவிந்து வைத்தார்கள். பிறகு, உப்பை வாங்குவதற்கு வருகிற உப்பு வணிகரை எதிர்ப்பார்த்துக் காத்திருந்தார்கள் (Avvai DuraiSwamy Pillai, 2016).

வேட்டுவன்

உடும்பினைக் கொண்டு எடுத்துக் கொண்டும், மண்ணாய் அகழ்ந்து தவளைகளைப் பிடித்தும், புற்றுகளிலே தோண்டி அங்குள்ள ஈசலை வாரிக்கொண்டும், முயலினைக் கொண்டு அதனைத் தூக்கிக்கொண்டும் இவ்வாறு பல்வேறான பண்டங்களைக் கொண்ட மூட்டையோடு, வேட்டுவன் ஒருவன் தன் வீடு சேர்வான். இதனை,

உடும்பு கொவீழு வரிநுணர் அகழ்ந்து

நெடுங்கோட்டுப் புற்றத்து ஈயல் கெண்டி

எல்லுமுயல் எறிந்த வேட்டுவன்; சுவல்

பல்வேறு பண்டத் தொடைமறந்து, இல்லத்து

எனும் பாடல் மூலம் அறியலாம் (Puliyur kesigan, 2012).

கோவலர்

காட்டிடத்தே வாழ்பவர், புன்செய்க் காட்டுக்கொல்லைகளிலே நிரை மேய்க்கும் கோவலர்கள், நல்ல பசுக்களின் குற்றமற்ற தெளிவான மணியோசையானது வளைந்த கவைக் கோலையுடைய கோவலரது குழலிசையோடும் கலந்ததாய் மெல்லென வந்து இசைக்கின்றது. இதனை,

மதர்வை நல்ஆன் மாசுஇல் தெண்மணி

கொடுங்கோற் கோவலர் குழலோடு ஒன்று

ஐதுவந்து இசைக்கும் அருள்இல் மாலை

எனும் பாடல் மூலம் அறியலாம் (Puliyur kesigan, 2012).

புலைத்தி

பெரிதும் கை ஓயாதவளாகத் தொழில் செய்திருப்பாள். ஆடை ஒலிப்பவள். அவள் இரவிலே தோய்த்துக் கஞ்சியிட்டுப் புலர்த்தி ஆடைகளை தருவாள் (Puliyur kesigan, 2012).

அறுவை (துணி)

தம்மைப் பேணுதற்கான ஆடவர்களின் துணையற்ற பெண்கள் முயற்சியோடு பஞ்சக் குவியலைக் கொண்டு ஆடை செய்தனர். இதனை,

ஆளில் பெண்டிர் தாளின் செய்த

நுணங்குநுண் பனுவல் போலக் கணங்கொள்¹

எனும் பாடல் மூலம் அறியலாம். தமிழ்நாட்டில் பருத்திப் பஞ்சு வளைந்தது. பருத்தியை நூல் நூற்று ஆடைச் செய்தார்கள். ஆகவே பருத்தியைப் பயிரிடும் தொழிலும், பருத்தியிலிருந்து நூல் நூற்கும் தொழிலும், நூற்ற நூலைத் துணியாக நெய்யும் நெசவுத்தொழிலும், அதனை விற்கும் வாணிபத்தொழிலும் நடைபெற்றன (Puliyur kesigan, 2012).

முடிவுரை

உழவர் - எருமை கொண்டு வயலின் அடியில் கீழ் மேலாகப் புரளும்படி நிலத்தை உழவர். நூற்று நடுதல் - குளிர்ச்சி கொண்ட இருள் நீங்கும் விடியற்காலையில் சென்று உணவு உண்டப்பின் நூற்று நடுவர். செப்பனிடுதல் - புற்கள் வளர்ந்த இடத்தில் எருமைகளை தன்னிச்சையாக மேயவிட்டு செப்பனிட்டனர். உமணர் - உழாஅ உழவராவர். வேட்டுவன் - விரைவாக பல செயல்களை செய்யும் திறனை வளர்த்துக் கொள்ளுதல். கோவலர் - குழல் இசைத்துக் கொண்டே நிரைகளை மகிழ்ச்சியாக மேய்த்தனர். தேர் ஓட்டும்போதும், நிலத்தில் இருக்கும் சிறு உயிர்க்கும் தீங்கு செய்யாமை ஆகும். பெண்கள் - கணவன் துணையற்ற நிலையிலும் சுயமாக பஞ்சினைக் கொண்டு ஆடை செய்து வாழ்ந்தனர். உழுதல், நூற்று நடுதல், மீன் பிடித்தல், வேட்டுவர், கோவலர், தேர் ஓட்டுதல், நூல் நூற்றல், துணை துவைத்தல் போன்ற தொழில்களை மேற்கொண்டு சங்ககால மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்தனர்.

Reference

- Avvai Durai Swamy Pillai, (2016) Natrinai Moolamum Uraiyum, New century book house, Chennai, India.
- Puliyur kesigan, (2012) Natrinai Moolamum Uraiyum, Gowra Puthaga Maiyam, Chennai, India.
- Venkatasamy, Mylai Seeni, (2017) Aaivu Kalanjiam, Pandiya tamilagam vaanigam, nagarangal matrum panpadu, Tamilar veliyedu, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License